

Svagdan ili: sv. Blaž, biskup i mučenik

ČITANJA: 1Kr 3,4-13; Ps 119,9-14; Mk 6,30-34

NAVJEŠTAJ SVETOG EVANĐELJA

U ono vrijeme: Apostoli se skupiše oko Isusa i izvijestiše ga o svemu što su činili i naučavali. I reče im: »Hajdete i vi u osamu, na samotno mjesto, i otpočinite malo.« Jer mnogo je svijeta dolazilo i odlazilo pa nisu imali kada ni jesti. Otploviše dakle lađom na samotno mjesto, u osamu. No kad su odlazili, mnogi ih vidješe i prepoznaše te se pješice iz svih gradova strčашe onamo i pretekoše ih. Kad iziđe, vidje silan svijet i sažali mu se jer bijahu kao ovce bez pastira pa ih stane poučavati mnogočemu.

Riječ Gospodnja.

PRIGODNA PROPOVIJED

Draga braćo i sestre! Jesmo li se umorili od hoda za Kristom ili imamo još snage i volje poslušati poticaje koje nam Duh Božje riječi primiče mislima i odlukama? Pred nama je prizor dviju skupina ljudi. Jednu čine apostoli koji se vraćaju k Isusu da ga izvijeste o svemu što su činili i naučavali. Vraćaju se s njim podijeliti napore koje su proteklih dana poduzimali u poslanju koje im je povjerio. Dani takvom hitrinom prođu, a u njima se zbije toliko raznih događaja i susreta! Dobro je malo stati, pogledati što sve mi danas donosimo pred Gospodina. Koji problemi nas prate, koje brige terete naše korake i zaokupljaju naše misli? Koji strahovi umaraju naše duše? Bog nas želi čuti i razumjeti. I želi nam pružiti trenutke odmora, trenutke spokoja, jednako kao što je, saslušavši apostole, njih uputio da se malo odmore jer „nisu imali kada ni jesti“. Primijenimo li ovu situaciju na vlastiti život, i mi često od raznih poslova i obaveza ne stignemo ni jesti, a kamoli odmarati se ili razonoditi. Hvala Bogu što imamo što raditi i što jesti! Hvala Bogu što imamo prilike da se pošteno umorimo jer tek tada možemo pošteno i uživati u zasluženom odmoru i razumjeti njegovu vrijednost.

Nažalost, postoje i osobe koje nisu te sreće. Postoje i među nama ljudi koji nemaju što jesti, koji si ne mogu priuštiti odmor, koji nemaju posla i kojima je razonoda luksuz. Ne dajmo da nam životne ugone otmu osjećaj za drugoga, za onoga koji to nema. Ne dajmo da nam to što svega imamo ukrade altruistički pogled na svijet, da nas skupljena bogatstva osiromaše za osjećaj zahvalnosti bez kojega nema ni sreće ni odmora. Jer ima među nama i onih koji ne znaju vrednovati blagoslove kojima su obdareni. Svega imaju, i sa svime su nezadovoljni i na sve gundaju. Zato Isusove riječi „otpočinite malo“ pozivaju sve nas da zastanemo, da ne hrlimo nepromišljeno kroz svoje dane, nego da dobro pogledamo od čega se mi to trebamo odmoriti i gdje ćemo odmor naći.

U slici apostola koji se vraćaju k Isusu prepoznamo vlastito prilaženje Bogu u sakramentima Crkve koji nam pružaju odmor u smislu spoznaje da sav naš trud nije uzaludan, da naše muke imaju smisla. S tom mišlju lakše se nositi sa svim napastima,

lakše je podnositi teškoće koje život donosi odnoseći žuđeni duh spokoja. Ruku na srce, najmanje se čovjek umori od poštenog obavljanja uobičajenih poslova, od vršenja svakodnevnih obaveza. Čovjek se ne zamara dok voli to što radi i za što podnosi žrtve. Kada rukama pomaže srce, tada je duša spokojna, makar se zbrajaju žuljevi i skrivaju podočnjaci. Nasuprot tomu, najviše svakoga od nas iscrpljuje neiskrenost i pretvaranje, zavist i nepovjerenje. Čovjeka umara ustrajanje u grijehu, činjenje ili trpljenje nepravde, slušanje ili govorenje laži, skrivanje od stvarnosti i svojih dužnosti, bježanje od najbližih i traženje uzaludnih zadovoljstava među daljnjima. To je umor(stvo) duha jer vodi u besciljnost koju prepoznavamo u evanđeoskom prizoru one skupine ljudi koji su „kao ovce bez pastira“.

Zašto su takvi? Što njima nedostaje? Najviše ono što će im Gospodin dati kada dođu iskreno k njemu. Posvetit će im sebe, svoje vrijeme u svojoj ljubavi. On zna koliko je u životu važna ljubav. Kad svi drugi i sve drugo ode za svojim poslom ili za svojim odmorom, ljubav do zadnjeg časa ostaje. Ona je neumorna. Ne jer čovjek koji voli ne osjeća umor, nego jer je ljubav jača od umora, izdržljivija od nemoći i upornija od iscrpljenosti. Čovjek koji iskreno voli nikada ne odustaje, uvijek ide do kraja. Baš poput Dobroga Pastira koji u svojoj ljubavi ne ostavlja ni one koji se ponašaju „kao ovce bez pastira“, koji ne znaju kamo hrle, nemaju mira i ne znaju što traže. I njima nudi odmor u okrilju svoga razumijevanja želeći da i oni razumiju kako je u dosljednoj odanosti njemu i u iskrenom zajedništvu s braćom i sestrama mjesto i vrijeme našega odmora. Stoga ih podučava u mnogočemu da znaju razlučiti koje vodstvo slijediti, kojim se osobama povjeravati i oko kojih se vrijednosti okupljati. To danas nastavlja činiti Crkva.

Vjerojatno će neki koji vole uvijek kritizirati i u današnjem evanđelju naći opravdanje za napad na Crkvu i njezine pastire. Predbacujući gdje su oni i čime se bave, što se ne brinu dok se raspršuju ovce. No valja Božju riječ gledati u cjelini. Čuli smo u 1. čitanju kako Salomon traži pronicavo srce da može razlikovati dobro od zla. To je i molitva Crkve. I kao što je Gospodinu bila mila Salomonova molitva, tako su mu mile i naše molitve, ako su iskrene. Velika je snaga iskrene molitve. Zato se danas moramo zapitati, ne o odgovornosti drugih, nego o svojoj odgovornosti. S koliko ljubavi i volje mi molimo jedni za druge, za svoje pastire, za svetost svojih svećenika i Crkve? Jer Bog uslišava svaku iskrenu molitvu. I neprestano podiže, kako je prorok Jeremija govorio, pravedne i vjerne pastire koji njegovo stado drže na okupu u sigurnosti Dobroga Pastira. Bog svoja obećanja ne krši. On neće svoju riječ povući.

Molimo zato danas i uvijek za svetost duhovnih zvanja i zahvaljujmo za sve pastire Crkve koji neumorno i nepokolebljivo svjedoče za Isusa Krista, koji nas okupljaju oko njegove ljepote, mudrosti i milosrđa, koji nas približavaju njegovoj istini i pravdi. To je odmor u Bogu. To je odmorište za naše duše jer to je jedini put prema svetosti.

MOLITVA VJERNIKA

Uputimo sada zajedno našem dobrom Ocu svoje molitve.

1. Oče, ti uživaš gledati svoju djecu kada zajedno žive u radosti tvoje prisutnosti među njima. Daj da Crkva raste u toj radosti svaki dan, molimo te.
2. Oče, učvrsti našega papu Franju. Daj da on u zajedništvu s biskupima, svećenicima, redovnicima, redovnicama i svim vjernim narodom spremno hoda ovom zemljom prema nebeskoj domovini, molimo te.
3. Oče, podari nam novih svetih svećeničkih i redovničkih zvanja te svetih kršćanskih obitelji otvorenih životu i obilje posvećenih laika, molimo te.
4. Oče, tvoji te siromasi trebaju. Nauči nas kako da im se približimo i kako da u njima pronađemo tvoje lice, molimo te.
5. Oče, daj da s ovozemaljskog hodočašća krenemo izmireni s tobom i jedni s drugima, a našim pokojnima oprosti grijeha i dovedi ih k sebi, molimo te.

Oče, ti jedini poznaješ naša srca. Molimo te usliši molitve koje smo ti izgovorili i sve one koje su ostale u našim srcima po Kristu, Gospodinu našem. Amen.

EUHARISTIJSKO KLANJANJE

IZ EVANĐELJA PO IVANU:

Isus im progovori: „Ja sam svjetlost svijeta; tko ide za mnom, neće hoditi u tami, nego će imati svjetlost života.“

RAZMATRANJE

Dobri Isuse! U radosti što svjetlo svoga pogleda ne uskraćuješ ni nama, sabrani ovdje pred tobom pod svjetlom blizine blagdana Svijećnice i Dana posvećenog života, predajemo ti svoje misli i planove. U vedrini zahvalnosti što hoćeš poslušati i nas koji smo često zatvoreni u sjeni svojih nemoći i žalosti, klanjamo ti se u duhu i istini. U zahvalnosti što hoćeš pogledati i nas koji smo skriveni u tami svojih grijeha i strahova, povjeravamo ti svoje osjećaje i čežnje. U sigurnost tvoje ispružene ruke polažemo svoje duše. U bistrinu tvoje blizine donosimo svoje nemire i brige. Hvala ti što ih primaš i dijeliš s nama jasnoću svoje prisutnosti u Presvetom Oltarskom Sakramentu. Promatrajući tebe, sve se u nama slaže na dobro. Tvoje milosrđe, tvoja žrtva, tvoja ljubav, Isuse, tvoj pogled pun nježnosti naše rane liječi, naše nivoze smiruje i naše panične strahove preobražava u sveti strah. Ozdravlja nas tvoja dobrotu, Isuse.

„Ti si tako dobar da svojom svemoći nama služiš. Ti si tako dobar da nam svoje srce otvaraš bez sustezanja. Ti si tako dobar da nas svojim pogledom uvijek pratiš. Ti si tako dobar da nas našim nesavršenostima usprkos ljubiš. Ti si tako dobar da opraštajući sve zaboravljaš. Ti si tako dobar da nas unatoč našim manama cijeniš. Ti si tako dobar da nam svoju pomoć neprestano pružaš. Ti si tako dobar da nas i kad ne zamjećujemo čuvaš. Ti si tako dobar da svaku riječ našeg povjerenja slušaš. Ti si tako dobar da se našim molitvama nikad ne zatvaraš. Ti si tako dobar da naša srca samo za sebe čuvaš. Ti si tako dobar da našoj ljubavi daješ svu slobodu. Ti si tako dobar da nas privlačiš, ali ne vežeš. Ti si tako dobar da se neprestano domišljaš našoj sreći. Ti si tako dobar da naše povjerenje ne stiže tvoju dobrotu. Ti si tako dobar, Isuse.“

IZ EVANĐELJA PO LUKI:

Dok su išli putom, reče mu netko: „Za tobom ću kamo god ti pošao.“ Reče mu Isus: „Lisice imaju jazbine, ptice nebeske gnijezda, a Sin Čovječji nema gdje bi glavu naslonio.“

RAZMATRANJE

Dobri Isuse, mnogi od nas prolaze ovim svijetom tražeći pravi put. U svojoj dobroti ti si se poistovjetio sa svima nama, sa svojim putnicima, s najmanjima, s onima koji nemaju ništa. Svoju ljubav nikada nisi uskratilo onima koji su te ponizna srca u svom siromaštvu tražili za suputnika. Zato poslušaj i naše molitve koje donosimo pred tvoje milosrdno srce puno razumijevanja. Svjesni smo da nismo dostojni tvoje blizine jer nismo uvijek vjerni tvom pozivu na malenost i dosljednost. Uvijek mnogo tražimo, a

tako malo dajemo, tako rijetko zahvaljujemo. Ali ti nas svejedno želiš čuti. Ti svejedno dolaziš k nama i nudiš nam svoje sveto rame da naslonimo svoje brige. Nudiš našim ranama svoje izranjeno rame. Vjerujemo ti, Gospodine, vjerujemo da ih ti možeš umiriti i ozdraviti. Molimo te osjeti u našim skrušenim srcima koliko nam je stalo da svoju blizinu očituješ svima koji te traže i koji su pošli za tobom. U mislima su nam redovnici i redovnice, svećenici, svećenički i redovnički pripravnici, posvećeni laici. U mislima su nam svi dobri i dragi ljudi koji se na tebe oslanjaju u svojim službama i životima. Molimo za mlade i stare, bolesne, osamljene, jake i nemoćne, za sve čija imena znamo i ne znamo, čije su nam radosti i boli poznate, čije i ne slutimo, za sve koji nose svoje križeve u sjeni sumnje, bez volje, bez radosti, bez nade i smisla.

MOLITVE

Oprosti nam, Gospodine, sve one trenutke kada smo na potrebe svojih bližnjih slijekali ramenima. Pogotovo sve one situacije u kojima smo okretali glave ili još i osuđivali i ogovarali njihove jade.

Osposobi nas, Gospodine, da sve koji klonu duhom znamo gledati pogledom prihvaćanja i razumijevanja, uputiti im riječ ohrabrenja i utjehe, pružiti im ruku koja će ih izvesti iz okova grijeha, ovisnosti i poroka iz kojih se ne znaju istrgnuti sami.

I mi se, Gospodine, nerijetko nalazimo u koži potrebitih. Svi smo tvoji siromasi, prosjaci tvoje ljubavi! Pošalji nam u teškim trenucima osobe koje će nas okrijepiti spoznajom tvoje prisutnosti, koje će nam pomoći da u tvom križu nađemo utjehu i nagradu u tvom uskrsnuću.

Dobri Isuse, nemoj dopustiti da izgubimo osjećaj zahvalnosti prema tebi i prema službenicima Crkve koje šalješ ususret našoj nemoći. Otvori nas za suradnju s njima, za poslušnost poticajima koji od tebe dolaze, osposobi nas za sveto zajedništvo u kojem se nećemo plašiti žrtve i odricanja boreći se za tvoje kraljevstvo.

Sjeti se, dragi Isuse, kako je i tuga i bol lakša kad se ima na čije rame nasloniti. Potakni nas da molimo jedni za druge, da čuvamo i borimo se jedni za druge. Kao što ti nama svoje srce otvaraš, neka naša ne ostanu zatvorena onima koji računaju na našu konkretnu pomoć i podršku, na naše priznanje da su vrijedni, potrebni i voljeni.

Osjećamo, Gospodine, koliko naš svijet treba tvoju istinsku ljubav i dobrotu, koliko treba istinoljubive svjedoke tvoje ljubavi i dobrote. U ovoj suznoj dolini trebamo ljude koji će biti svjesni i koji će nas osvješćivati da nas ti nikada ne napuštaš. Osposobi i njih i nas da iz ovoga susreta s tobom u tjeskobu, grubost i nepovjerenje naših svakodnevnica donosimo svjetlo nade i vedrinu evanđelja.

Svemogući Bože, podaj nam mudrost poniznosti i jakost pobožnosti. Pomogni nam shvatiti uzvišenost i odgovornost poziva da vjerodostojno nasljedujemo tvoj put siromaštva i milosrđa. Osnaži nas u vjeri i nadi da budemo svima koje susrećemo blagovjesnici da sve ima smisla jer nas ti voliš.

Budi hvaljen i slavljen Isus u Presvetom Oltarskom Sakramentu sada i vazda i u vijekove vijekova!

MOLITVA ZA SVEĆENIKE
(sv. Male Terezije)

O, Isuse, vječni Veliki Svećeniče, sačuvaj svoje svećenike u svome presvetom Srcu, gdje im nitko ne može nauditi. Očuvaj neokaljanima njihove posvećene ruke koje svakodnevno dodiruju tvoje sveto tijelo. Očuvaj čistima njihove usne koje su crvene od tvoje predragocjene krvi. Sačuvaj čisto od svega zemaljskog njihovo srce, zapečaćeno uzvišenim znakom tvoga slavnoga svećeništva.

Neka rastu u ljubavi i vjernosti prema tebi i štiti ih od zaraze ovoga svijeta. Snagom pretvorbe nad kruhom i vinom, daj im snagu pretvorbe nad srcima. Blagoslovi njihov rad bogatim plodovima i podari im krunu vječnoga života. Amen.

MOLITVA ZA DUHOVNA ZVANJA
(kardinala Franje Kuharića)

Gospodine Isuse Kriste, Pastiru dobri i vječni Svećeniče! Mi te ponizno i skrušeno molimo, s tvojom Majkom te molimo, umnoži u Crkvi u Hrvata sveta duhovna zvanja. Umnoži u našem narodu prave katoličke obitelji koje će hrabro primati blagoslov djece. Svojim Svetim Duhom potiči čestite mladiće i nevine djevojke da pođu za tobom u svećeničkom i redovničkom zvanju.

To te svim srcem molimo. U njima ti dolaziš. *Dođi Gospodine Isuse!* Amen.

MOLITVA ZA SVETA DUHOVNA ZVANJA

Bože Sveti! Blagoslovi našu Varaždinsku biskupiju podižući u njoj velikodušne mladiće i djevojke koji će odano služiti Crkvi i tvome narodu kao svećenici, đakoni, redovnici, redovnice i tebi posvećene osobe. Amen.

Na te nakane molimo: Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu